

O TRIBUNAL SUPREMO DÁ A RAZÓN AO COMITÉ DE EMERXENCIA

Manuel Rodríguez Carballeira*

O pasado 25 de abril, o Tribunal Supremo, nunha sentenza inapelable, anulaba a autorización de construción da planta de gas de Reganosa outorgada en 2004 polo goberno de Aznar, logo de que en maio de 2012 anulase a modificación do planeamento que serviu de base para a licencia de construción, e o 28 de marzo de 2016 anulase a autorización administrativa previa. A sentenza do Supremo culmina pois coa declaración da ilegalidade radical da planta de gas de Reganosa.

Hai 16 anos que, liderados polo Comité Cidadán de Emerxencia para a Ría de Ferrol (CCE), comezamos a loita contra a relocalización desta instalación perigosa no corazón da nosa Ría. Son 150.000 toneladas de GNL (gas natural licuado) -o seu equivalente enerxético; 1.800 quilotóns- a pouco máis de 100 m dos veciños e veciñas de Mehá; a 900 m do arsenal militar, anexo ao complexo petroquímico que almacena uns 300.000 m³ de combustibles e produtos químicos. Os gaseiros cargados con GNL que entran na Ría de Ferrol non poden cumprir coa normativa de navegabilidade en caso de emerxencia polas condicións da Ría. A planta de gas de Reganosa, supón unha ameaza para a vida da veciñanza, ademais de ser nociva para o ecosistema da Ría.

A instalación da planta de gas, que nos anos 90 se prevía situar no Porto Exterior de Ferrol (litoral exterior), lonxe dos núcleos de poboación, recolocouse no interior da Ría a instancias do grupo industrial Tojeiro, podendo así consumir un pelotazo a través da transferencia de chan e da concesión marítima, que lle reportou 30 millóns de euros, ademais de conseguir un paraugas para manter -máis aló de 2017- a concesión do complexo petroquímico anexo. Esta operación contou coa complicidade do entón presidente da Xunta de Galicia, Manuel Fraga Iribarne. A Xunta forma parte do accionariado de Reganosa. Outro personaxe chave foi José Luis Méndez, entón presidente de Caixa Galicia, responsable do seu crack, e de levarse preto de 20 millóns de euros. José Luis Méndez, desde 2010 comparte cadeira coa Xunta no Consello de Administración de Reganosa.

Dezaseis anos de mobilizacións, peches, bloqueos de paso dos primeiros gaseiros cargados, impedindo a súa entrada na Ría, Unha batalla pola legalidade, a vida, a Ría, e pioneira na denuncia da corrupción política e financeira neste país. Ao respecto, todos os datos están recollidos no libro publicado en 2007: "Muros de silencio. Corrupción e ameaza na Ría de Ferrol. O caso Reganosa".

A planta de gas de Reganosa inscríbese no contexto da burbulla enerxética do Estado español, onde as empresas do ramo, coa complicidade dos gobernos, promoveron unha serie de infraestruturas innecesarias

que lle reportaron grandes beneficios. Hoxe, Reganosa traballa nunha porcentaxe baixísima, os e as cidadás pagamos a enerxía máis cara de Europa e aínda así din que lle "debemos" miles de millóns de euros, mentres centos de miles de persoas son condenadas á pobreza enerxética.

As sentenzas do Supremo dan a razón ao CCE. Os promotores de Reganosa e os seus cómplices institucionais (Xunta de Galicia) e mediáticos tentan escamotear á opinión pública a importancia destas sentenzas para seguir mantendo o funcionamento da instalación e eludir responsabilidades na corruptela.

Din agora que van subsanar os defectos e legalizar a planta. Por que non o fixeron durante estes 16 anos? É evidente que os defectos da planta de Reganosa son insubsanables, o interior da Ría de Ferrol é incompatible cunha instalación deste tipo, dada a súa configuración, e que na súa contorna vivimos preto de 150.000 persoas.

Logo das sentenzas do Supremo, a planta de gas de Reganosa carece da habilitación necesaria para seguir funcionando. Por iso desde o Comité esiximos ao goberno, en cumprimento da legalidade, a paralización da actividade da instalación e a súa saída do sistema de retribucións gaseístico. Aínda máis, logo de saber que o Consello de Ministros do goberno en funcións acordou "excluir, de maneira excepcional, do trámite de avaliación de impacto ambiental os proxectos de autorización da planta de regasificación de gas natural licuado (GNL) de REGANOSA en Mugarodos". Con ese acordo, o goberno en funcións, pretende eludir a aplicación das sentenzas do Tribunal Supremo, saltándose a legalidade ambiental e de seguridade, tanto estatal como europea. Este acordo retrata un goberno corrupto e situado á marxe da lei.

O Comité Cidadán de Emerxencia procederá con todos os recursos xurídicos e legais ata conseguir revogar este acordo ilegal do Consello de Ministros. Así mesmo, o CCE chama ás forzas políticas e sociais e á cidadanía a mobilizarse en cumprimento da legalidade.

*Manuel Rodríguez Carballeira é o coordinador do CCE.

Gaseiro de Reganosa saíndo da Ría de Ferrol.

Reganosa (ao fondo) está a 900 m do Arsenal Militar (na fronte).

CEE

Os tanques de Reganosa a carón das vivendas de Mehá.

CEE

Manifestación do CCE diante do Pazo Municipal (Pza. de Armas) o 30 de setembro de 2007 para pedir o traslado de Reganosa fóra da ría de Ferrol.

CEE

Manifestación do 3 de xuño de 2007, convocada polo CCE, para pedir a liberdade de Bernardo Bastida (ex-patrón maior da Confraría de Ferrol), preso daquela no cárcere de Teixeiro tras o bloqueio do paso do primeiro gaseiro pola ría.

REGANOSA, A ESTRATEXIA EQUIVOCADA

Humberto Fidalgo*

Desde hai dez anos, cada vez que algún representante político fala de REGANOSA – salvo algunhas excepcións- intenta estender un mantra afirmando que a planta de gas é “estratéxica” para o país. Tras tan contundente frase, semella que non deben facer ningún outro razoamento. A palabra “estratéxica” levántase entón como un pesado muro que impide desvelar o que hai máis aló. Consideran que ningún de nós ten as suficientes entendedeiras para abordar esta cuestión. E pode ser que así sexa! Porque:

Como imos entender que a localización da planta fose decidida nun pacto secreto entre os presidentes de Fenosa, Endesa e Tojeiro, xunto ao inefable José Luis Méndez (Caixa Galicia) e o ex presidente Fraga, sen realizar ningún tipo de estudo previo?

Como imos a entender que o Sr. Tojeiro (Gadisa) gañase unhas plusvalías de 30 millóns de euros vendendo os terreos para se instalar Reganosa, todos eles pagados por nós?

Como imos entender que unha planta de gas -de ser necesaria para o país- se instalara no fondo da Ría de Ferrol, ao lado das vivendas, cando se estaba a rematar o porto exterior?

Como imos entender que teñamos pechado o gasoduto que traía o gas a Galiza para que poida funcionar Reganosa e desde Ferrol repartir agora o gas en camións por todo o país?

Reganosa cóstanos máis de 50 millóns de euros anuais. Un lucrativo negocio que achega grandes beneficios aos socios/as, que non se resignan a perder.

A planta de Reganosa resulta incomprensible e indefendible para calquera persoa que non estea cegada pola estratexia da cobiza.

Despois de 16 anos, o Tribunal Supremo ditaminou que anulaba a autorización administrativa previa. En abril, anulou o proxecto de execución. Reganosa é ilegal. Cómpre xa cumprir as sentenzas.

*Humberto Fidalgo é membro de ADEGA-Ferrol e o CCE.